

L'educació, una prioritat per sortir de la crisi

**Josep Sánchez
Mejias
Eduard Navarro
i Domènech**

Crida per Granollers-CUP

"Invertirem primer en educació, segon en educació, tercer en educació. Un poble educat té les millors opcions en la vida i és molt difícil que l'enganyin els corruptes i mentiders"

Pepe Mujica

La situació d'emergència sanitària, social i laboral que estem vivint mostra que l'estat capitalista patriarcal dona l'esquena, una vegada més, a les classes populars. La pandèmia ocasionada per la Covid-19 és només el símptoma. La crisi que estem vivint no és més que el resultat d'aplicar retallades i externalitzacions de forma sistemàtica en sectors clau com l'educatiu o el sanitari, prioritzant la salvaguarda dels beneficis i dividendes de les grans empreses i la banca enfront del benestar de les classes populars.

Des de la crisi del 2008, el sector educatiu públic pateix un infrafinançament que afecta de manera directa la qualitat d'aquest i precaritzant tant les treballadores com els estudiants. A part de les retallades, la doble xarxa de centres públics i privats –finançats aquests amb diners públics– i l'entrada de diverses empreses privades als centres educatius han contribuït al malmetement d'un sector que ha de ser prioritari per a la societat. Cal recordar que a Granollers el sector privat-concertat és molt important –entre un 35% i un 40%– i ni tan sols les conclusions de l'estudi que l'Ajuntament va fer sobre la segregació escolar apunten a pal·liar aquest greu problema.

I ara s'hi afegeix la Covid-19 i les seves seqüeles. La situació a les llars catalanes no és la normal i totes, inclosos els infants, estem sotmeses a una situació d'estrès. Per davant de tot, cal posar

la vida i les cures. Una situació extraordinària hauria de passar per sobre dels currículums. Si es dissenyen eines que permetin l'ensenyament i aprenentatge durant el confinament cal que aquestes garanteixin l'equitat en l'alumnat. Aquesta crisi no hauria de servir per augmentar encara més les desigualtats. El capital cultural de les famílies es converteix, doncs, en una altra font de discriminació i segregació classista.

És per tot això que exigim:

Garantir l'equitat dels aprenentatges, evitant la segregació escolar que pot suposar la bretxa digital i socioeconòmica. S'ha de fer un recull detallat de tot l'alumnat que té una situació de vulnerabilitat per poder impulsar mesures concretes. S'han d'identificar els casos d'infants i joves vulnerables per falta de connectivitat i se'ls ha de proporcionar eines telemàtiques o en paper per poder fer seguiment de les activitats. Cal seguir identificant també els casos d'alumnat amb NEE i fer-ne el seguiment apropiat.

Pel que fa a les beques menjador, exigim que se'n garanteixi la continuïtat mentre duri la crisi i més enllà, durant l'estiu, per a les famílies que ara patiran l'atur i més precaritat.

Aquesta crisi demostra la necessitat de remunicipalitzar les set escoles bressol privades del municipi. Si bé aprovem la moratòria respecte al pagament de les tres escoles bressol municipals, trobem inacceptable que les altres famílies hagin de pagar 130 euros.

La crisi no ha d'augmentar més les desigualtats. El capital cultural de les famílies no ha de ser una altra font de discriminació i segregació

És evident que nombroses famílies estan patint aquesta crisi des de molts àmbits: manca d'uns recursos bàsics, d'una alimentació bàsica, ERTO, ERO, situació sanitària, manca de mitjans telemàtics... Cal incrementar la dotació dels Serveis Socials fins que es puguin cobrir totes aquelles mancances i tota la població granollerina tingui una llar digna. Ara més que mai es fa necessària una estreta coordinació entre les àrees d'Educació i Infància, Salut Pública i Serveis Socials, Igualtat i Nova ciutadania.

Habilitar una preinscripció escolar telemàtica i telefònica –i si és possible, presencial– a través de l'Oficina Municipal d'Escolarització (OME) de Granollers, duent a terme una campanya de difusió de proximitat (xarxes, botigues...) És el moment, donada la conjuntura, de portar a terme una preinscripció i posterior matriculació centralitzades, que planifiquin el proper curs, tenint en compte criteris de proximitat, repartiment equitatiu i compensatori de les desigualtats.

Entenem que cal relaxar els objectius i els criteris d'avaluació per aquest curs 2019/2020. Un pla basat en la docència *on line*, com apunta l'administració de cara al tercer trimestre, només pot ser just si inclou tot l'alumnat. Per tant, fins a acabar el curs actual caldrà impartir una educació formativa humanista, integral, que intensifiqui i aprofundeixi en els valors i l'ètica humanes, especialment en la solidaritat, en el bé comú, en el respecte pel medi ambient..., aprofitant tots els aprenentatges que aquesta crisi ens està aportant.

I pensem en l'estiu... Caldrà reforçar espais educatius i culturals amb una programació potent, inclòs l'agost. Aquest any molta més gent no podrà marxar de vacances. A les nenes i nens que es quedin a la ciutat els hem de garantir que biblioteques, centres cívics, escoles, entitats esportives i associacions culturals ofereixen espais educatius amb el vessant humanista i integral que abans reclamàvem.

9 d'abril de 2014

Jacint Verdaguer a ritme de rumba

Jordi Sedó

Lingüista i escriptor
www.escriptors.cat/autors/jordisedo

Avui salta als mitjans la notícia que el grup musical Pelat i Pelut, amb motiu del 175è aniversari del naixement de Jacint Verdaguer, llença un vídeo musical nou amb el poema *Compte*, del prevere i nostrat poeta romàntic anomenat popularment *Mossèn Cinto*, musicat a ritme de rumba catalana.

L'esdeveniment es produirà, a través de les xarxes, aquest dijous, un dia de Sant Jordi, que serà escarransit i trist com no n'hem viscut mai cap altre, però que comptarà, si més no, amb aquesta lloable aportació que contribuirà a fer la Diada una mica menys òrfena de literatura, de llengua i de cultura catalanes.

No es pot negar que és una idea atrevida, però és, sobretot, una idea desacomplexada i original, una idea d'aquelles que només gosen llençar els qui creuen que el català és una llengua que ha de servir per a tot, com qualsevol altra llengua de cultura; una iniciativa, doncs, plena d'intenció i que, de la mà d'aquest grup osonenc, servirà per a popularitzar i per recuperar, per a l'actualitat, l'obra de qui, en el marc de la Renaixença, va contribuir a tornar a situar les lletres catalanes en el lloc que els corresponia. Bravo! Simplement, com es diu ara, *chapeau!*

Pelat i Pelut va néixer a començaments de l'any 2017 i ja van presentar aquest tema en el marc dels actes organitzats en memòria de Miquel Martí i Pol "Amb veu pròpia" al teatre Eliseu de Roda de

RAMON CASAS (1866-1932) / ANAC

Ter, dins el seu espectacle *Carpe Noctem*, que és un interessant recull de poemes relacionats amb la nit, de diferents autors osonencs contemporanis i que el grup ja ha portat a altres escenaris de la comarca.

Els són set músics joves, la majoria d'Osona i algun del Vallès Oriental, que proposen un tipus de rumba catalana moderna, amb clares influències de la música afrocaribena i d'altres estils caribenys com el reggae, però que, malgrat això, han volgut mantenir-se fidels a la sonoritat característica de la rumba, que és el gènere que els ha dut fins aquí. Tal com es podrà comprovar el proper dia 23, a més, exhibeixen una notable qualitat en les seves interpretacions.

Ja fa un temps que Pelat i Pelut va fer el pas de les versions a les cançons de producció pròpia, exclusivament en català. Això no vol dir en absolut,

però, que renunciïn a fer servir qualsevol altra llengua quan interpreten cançons d'altres autors. De fet, tenien previst treure el seu primer CD a finals d'aquest any, amb 13 temes propis, tots en la nostra llengua, entre els quals el que avui ens ocupa, *Compte*, però la crisi provocada per la pandèmia de la Covid-19 probablement els impedirà dur a terme les seves previsions en el termini que s'havien fixat, perquè, actualment, aquest treball, que estava en la fase d'enregistrament en estudi, es deu haver hagut d'aturar. Esperem que la iniciativa no s'esgarriï per aquesta causa i que aquest treball vegi la llum al més aviat possible, quan les restriccions de mobilitat i d'activitat laboral ho permetin. En qualsevol cas, fins llavors, podem, si més no, gaudir de la seva música gràcies al llançament de *Compte* a través de les xarxes.

Però el que és més remarcable és com és d'estimulant i encoratjador que uns músics joves com els integrants d'aquest grup s'ocupin de la poesia catalana que es feia fa un segle i mig, restin amatents al fet que aquest any es compleix el 175è aniversari d'un dels grans poetes en llengua catalana i considerin que paga la pena d'esmerçar el seu talent a recuperar-lo per a l'actualitat, per a la gent jove i per als esdeveniments populars. Iniciatives com aquesta són les que necessita la cultura catalana. Iniciatives que valorin el potencial i la qualitat de la nostra literatura, que potenciïn l'ús de la llengua catalana i, sobretot, que posin els nostres grans autors a l'abast de qui potser, d'una altra manera, no hi tindria accés.

Tant de bo altres joves músics, cantants, cantautors, artistes i creadors de tota mena, se sentin reptats a seguir aquest exemple i es decideixin a prendre iniciatives semblants que confereixin als nostres clàssics una empremta que contribueixi a popularitzar-los, a treure'ls les teranyines que entre tots, malauradament, hem permès que els caiguin al damunt i a fer-los una mica més de tothom.